

בש"פ 2454/14 - ניר חזאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2454/14

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: ניר חזאן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה בתיק עמ"ת 8788-03-14 שניתן ביום
12.3.2014 על ידי כב' השופט ד' פיש

בשם המבקש: עו"ד ויסאם עראף

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ד' פיש) בתיק עמ"ת 8788-03-14 מיום 12.3.2014 בגדרה התקבל ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום, ואשר נקבע בה, כי המבקש ישוחרר לחלופת מעצר "בתנאי מעצר בית מלא ללא חלונות".

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש, חייל בשירות סדיר, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה וחבלה ממשית ביחד עם אחרים, היזק לרכוש במזיד ואיומים. על-פי האמור בכתב האישום, בליל ה-16.2.2014 הגיע המבקש ביחד עם אחרים (להלן: החבורה) לתחנת הדלק בה עבד המתלון, כשהם מצוידים בשלוש אלות. לאחר דין ודברים בין החבורה לבין המתלון, החלה החבורה לתקוף את המתלון, ובין היתר, היכו אותו באמצעות האלות, זרקו עליו כיסא וכן ארגז מים. בשלב מסוים עלה בידי המתלון להימלט מידי החבורה ולנעול עצמו בתוך תא שירותים. החבורה רדפה אחר המתלון, ניפצה את דלת הכניסה במקום מחבואו וחברי החבורה המשיכו להכותו ולקללו. חברי החבורה גם איימו כי יפגעו באדם נוסף שעבד במקום, אשר ניסה למנוע את תקיפת המתלון. כתוצאה מהתקיפה, פונה המתלון לבית חולים כשהוא סובל מחבלות שונות.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בית משפט השלום בקריות (כב' השופט ר' לאופר חסון) קבע בהחלטתו, כי קיימות ראיות לכאורה לכך ש"הגעתו של המשיב [המבקש - צ.ז.] לזירת האירוע לא היתה תמימה ופניו לא היו לשלום ואם כי לא היכה את המתלון פיזית, בנוכחותו ובהתנהגותו, כפי שבא לידי ביטוי בקלטת ממצלמות האבטחה, תרם תרומתו לחיזוקם ולעידודם של האחרים בביצוע המעשים האלימים". עוד נקבע, כי ישנן ראיות לכאורה לכך שהחבורה הגיעה למקום במטרה לתקוף את המתלון. בית המשפט לא ראה להכריע, במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, בשאלה כיצד יש להגדיר את מעורבותו של המבקש באירוע, בקבעו, כי על שאלה זו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי. לבסוף ציין בית המשפט, כי חלקו של המבקש באירוע הוא "קטן יותר" מחלקם של יתר בני החבורה, ובין היתר מסיבה זו היה מקום לשקול את שחרורו לחלופה מתאימה, אך חלופה כאמור לא הוצעה. בגדר כך נאמר, שהחלופה בבית הוריו אינה מרוחקת דיה ממקום ביצוע העבירה וממקום מגוריו של המתלון, וכי ההצעה לפיה ישהה המבקש בבסיס בו הוא משרת אינה ישימה ובת פיקוח. נוכח האמור, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

3. ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום התקבל חלקית על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ד' פיש). בהחלטת בית המשפט המחוזי נאמר, כי אף שאין להקל ראש בעבירת האלימות בה היה מעורב המבקש, יש ליתן משקל לכך, שבשונה מיתר המעורבים בפרשה, הוא לא נקט באלימות פיסית כלפי המתלון. באשר לאפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר נאמר, כי מחקירת הוריו (בבית משפט השלום) עולה כי הם מבינים את הצורך למנוע מבנם לצאת את ביתם, וכי ככל שהמבקש יפר תנאי זה, הם ימלאו את חובתם ויודיעו על כך למשטרה. נוכח האמור, הורה בית משפט קמא על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא.

כלפי החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר שלפניי.

4. בבקשה נטען, כי היא מעלה שאלות משפטיות עקרוניות שמצדיקות דיון ב"גלגול שלישי". כן נטען, כי הבקשה מצדיקה מתן רשות ערר כדי למנוע עיוות דין. לטענת המבקש, לא היה מקום לקבוע שהשאלה אם יש לראות במבקש מבצע בצוותא תתברר במסגרת ההליך העיקרי, שכן לשאלה זו השלכות על שאלת קיומן של ראיות לכאורה. בהקשר זה נטען, כי בעניינו של המבקש כלל לא התקיימו התנאים להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים, שכן מהחלטתו הלקונית של בית משפט השלום כלל לא עולה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום או כי קמה עילת מעצר. עוד טוען המבקש, כי הערכאות הקודמות לא נתנו דעתן לטענתו בדבר אפליית המבקש ביחס למעורבים אחרים בפרשה אשר כלל לא נעצרו.

5. לאחר העיון בבקשה ובהחלטות הערכאות הקודמות סבורני, כי דין הבקשה להידחות מבלי להורות על תשובה. בניגוד לטענת המבקש, נראה כי הבקשה אינה מעוררת סוגיה עקרונית והיא ממוקדת אך בעניינו הפרטני של המבקש ובשאלת אופי מעורבותו באירוע המתואר בכתב האישום (במובחן מעצם מעורבותו באירוע זה). מעבר לכך, גם לא השתכנעתי כי יש בדחיית הבקשה לגרום למבקש לעיוות דין. הערכאות הקודמות קבעו, בהתבסס על חומר הראיות בתיק, כי המבקש היה מעורב באירוע שבו התבצעה תקיפה אלימה, וגם אם המבקש עצמו לא היה מעורב בתקיפה הפיסית עצמה, נאמר כי מסוכנותו נלמדת מנכונותו להצטרף לחבורה, המצוידת באלות ובכיסויי פנים, תוך ידיעה שמטרתם היא לתקוף את המתלונן, ומכך שהמבקש חיזק ועודד את התנהגותם האלימה של יתר חברי החבורה. עוד נאמר, כי מעורבות זו של המבקש באירוע נלמדת מחומר החקירה שהוצג בבית משפט השלום, מדברי המבקש, אשר הודה כי הגיע למקום עם החבורה, אף כי טען שהיה שתוי באותה עת, וכן מסרטי האבטחה שתיעדו את האירוע. נמצא, כי בניגוד לאמור בבקשה, בית משפט השלום, ובית המשפט המחוזי בעקבותיו, מצאו כי אכן קמה עילת מעצר בעניינו של המבקש, וכי קיימות ראיות לכאורה למעורבותו של המבקש באירוע - גם אם לא ישירות בתקיפה עצמה. יתרה מכך, הערכאות הקודמות נתנו דעתן למידת מעורבותו של המבקש באירוע, ועל כן מצאו כי יש מקום לשחררו לחלופת מעצר. הנה כי כן, הערכאות הקודמות בחנו את מעורבותו של המבקש באירוע האלים, כפי שזו נלמדה מחומר הראיות בתיק, והסיקו כי יש בה ללמד על מסוכנות מסוימת, אך גם קבעו כי אין בה כדי למנוע את שחרורו של המבקש לחלופה מתאימה. ויודגש, החלטות אלה אינן מבוססות על הגדרה מדויקת של חלקו של המבקש בפרשה, כ"מבצע בצוותא" או כ"מסייע" לחבורה, הגדרה שתיעשה בתיק העיקרי, אלא על עצם מעורבותו באירוע, כפי שזו תוארה לעיל.

6. סוף דבר. הבקשה דנא אינה מצדיקה מתן רשות ערר בגלגול שלישי, שכן מעבר לעובדה שאין בה כדי לעורר שאלה בעלת חשיבות ציבורית ועקרונית, נראה כי גם לא מתקיימות בה נסיבות אחרות שעשויות להצדיק מתן רשות לערור: ההחלטות בעניינו של המבקש הן מבוססות ומנומקות ולא נראה כי נפל בהן פגם המצדיק מתן רשות ערר.

ניתנה היום, ח' בניסן התשע"ד (8.4.2014).

ש ו פ ט